

מ ח ר (או "עתיד הקיבוץ")

מחר לכל קיבוצניק מכונית
"מרצדס", ונשים שלש.
מחר לא נשלם יותר ריבית
ומחשב יצא לחרש.

כל זה אינו משל ולא חלום
זה נכון כאור בצהרים
כל זה יבוא מחר ולא היום
ואם לא מחר אז מחרתיים.

מחר ניתן בריכה לכל חבר
וויסקי וספקר חופשי.
אך מי שלא רוצה להשתכר
יתנו לו "במקום" ל.ס.ד.

כל זה אינו משל ולא חלום
זה ברור כאור בצהרים
כל זה יהיה מחר ולא היום
ואם לא מחר אז מחרתיים.

מחר חבר מעל לגיל שלושים
יעבוד חודשיים כל שנה.
השאר הוא יבלה בטיולים,
או בלימוד ה"קבלה".

כל זה אולי משל אולי חלום
זה נכון כאור בצהרים
כל זה יבוא מחר ולא היום
אבל מה נעשה
אבל מה נעשה
אבל מה נעשה פה בינתיים
בין-ת-א-רים.

איננה (בעקבות בעמי שמר)

לקיץ יבוע בין 10-15.

ימי הולדת

- 22/12 - שולמית דיבון
- 24/12 - אמנון המאירי
- 25/12 - שרה דבולט
- שלומית עדר
- 28/12 - משה בן-חיים
- דוד לוי
- פיליס קולט
- מיכה ליפשיץ

אם אין אני לי מי לי...

השבוע פרץ אלמוני ל"בוטקה" של דוד אלמן ולקח... את המעלול!

לא כאן המקום לתת את הדעה על הבנינים למיביהם שצומחים בפינות טובות של המשק... הרי אצלנו חרוש לחופש הפרט מפותח ביותר - אבל מובן לכל שפריצה למקום בעול היא עבירה על החוק ויש לפעול בהתאם.

מפי המזכירה

* סוף סוף התחילו גם אצלנו לרדת גשמים - ובקורה כי אחרי שיתבהרו שוב השמיים בראה את החרמון חבוש כיפתו הלבנה, שהיתה חסרה עד עתה. בכלל, היושב במרומים הפך את המפה המטרולוגית על פיה השנה. מי שמע על גשמים בדרום ובצורת בצפון!" אנשי החקלאות מביעים טביעות רצון זהירה. על השאלה אם הגשמים באו בעיתם קבלתי מגוון תשובות: זמי: "נקורה, בקורה". יוחנן: "זה כלום. לא עבר את השכבה העליונה". ברוך: "אין ספק שיש כבר בזק. כמה בזק בוכל לאמוד רק עם גמר הבטיטה".

* "קוראים לי בן-חיים" כך מתבוססת כותרת ב"ספורט ישראל", ובין היתר כתוב שם "הבולט בין חלוצי צפת היה יגאל בן-חיים, שאף הבקיע שני שערים" (לעמי-הארץ יאמר כי היה זה במשחק "הפועל" צפת בגד "הפועל" רמת-גן. שנסתיים להפתעת כולם בבצחון הצפתיים 2:3 - המערכת). ועוד כתוב "הכדור פגע בברכו של בן-חיים ולהפתעת הכל עשה את דרכו לרשת: כזראה שהפועל צפת ידעו מה הם עושים כשצרפו את יגאל לשורותיהם. כל הכבוד לבן-חיים.

* השבוע תערך אצלנו חתונה שהיא מיוחדת מכמה בחיבות. קודם כל מצטיינת חתונה זו במספר בעלי השמחה המתגוררים במשק, שהוא מסתכם ב-13, מלבד הכלה. נוסף לזה מתהדקת פה השותפות בין שני ה"כפריים" כפר-בלום וכפר-הבטיא, שהחלה עוד לפני חצי יובל שנים כשהם "גבנו" לנו כמה בנות גרעין, בזמן ההכשרה. עתה בגמול להם מיזה כנגד מידה. את "המזל טוב" המסורתי תקבלו בעמוד אחר, אילנה ומאיר!

* דרך אגב, חברים, "ועדת ה-25" בכנסה כבר לפעולה ומצפה להצעות רבות מצד החברים.

* הורכב הצוות שיטפל בקבוצת "שבת ההכשרה" מאוסטרליה שיגיע אלינו בקרוב. והרי השמות: משה ב.ח, אריה וולפין והלן לוין.

* דוד דבולט יוצא ללמודים. את מקומו בטיפול באורחים עובדים יקח בתן קופ. מספר האורחים העובדים עד

נוטינגהם, 4.12.72

קטעים מתורגמים ממכתב

...קשה לדעת איפה להתחיל כי כל כך הרבה קרה מאז שאנחנו פה. יוסי עבר קורס לחבורי חשמל ועובד עתה במפעל לטלקומוניקציה. למעשה אין זו העבודה שהוא רצה לקבל, אבל מצב העבודה לא הכי טוב פה. הוא מחפש כל הזמן משהו יותר טוב. חוץ מזה הוא למד לנהוג ויש לנו מכונת. המכונת הראשונה שלנו תפרקת והשבוע מחליפים אותה באחת קצת פחות עתיקה.

גם אני די עסוקה. בשבוע שעברה עברתי קורס קצרות וגם אני לומדת לנהוג. כמובן אני לא יכולה לצאת לעבודה בגלל הילדים, ולכן השכרנו חדר אחד לדייר משנה עם ארוחות. גם היתה לי עבודה במכירת הלוואות - הכל דרך הטלפון. השבוע אני מתחילה עבודה חדשה - מכירת תאי הקפאה דרך הטלפון. (אני מוכנה לבסות כל דבר!)

עודד מתפתח יפה. אנחנו מזכירים לו כל הזמן דברים שהוא הכיר בישראל, והוא מצפה בקוצר רוח להזרתו ארצה.

שרון תהיה בת שבתיים בפברואר. היא היתה צריכה להיות בן. היא כל כך טובבה. בודאי שמעתם שתיא חרשת, ובנושא זה יכולתי לכתוב דפים על גבי דפים. בינתיים היא מתפתחת ממש יפה, ואנחנו מרוצים מאד עם התקדמותה.

כולנו מחכים לאוגוסט, כי אז נחזור לישראל. אנחנו נהנים פה, אבל בכל זאת לא מרגישים בבית. אוגוסט, בוא מהר!

כל טוב

יוסי וסילוויה

ניו-יורק, 9.12.72

קטעים ממכתב מעמי ב.צ.

תמיד כשדברי הכפר מגיע טוב לשמוע על הצעשה בבית. ולא חשוב מה. פה בחו"ל כולם רוצים לדעת, מה בדיוק בעשה. ואותו שבועון שבמשק הרבה מזלזלים בערכו, פה שווה כל מלה. הוא גם שומר על קשר הדוק יותר.

פה בניו-יורק שנינו עובדים. סואלן מורה בבית"ס התיכון. ואני נהג משאית. (יעני "דליברי בוי"). יש לי משאית כמו של אייבן אולי קצת יותר ארוכה. איתה אני מסתובב במנהטן ואוסף חבילות "אייר-פרייט" כזראה שכבר ביום שני אגיש את התפטרותי. למרות שהבוס מבסוט ממני. ובתן לי כבר משאית חדשה אחרי שבוע עבודה. הם מבצלים את החברה בצורה לא נורמלית. אין לי התנגדות לעבוד קשה, אבל התשלום חייב להיות שווה את העבודה.

אני אישית לא סובל את ניו-יורק אבל זו חוויה. למשל בעבודה כזו אפשר למצוא רק כושים פורטו-ריקנים וישראלים ללא אישור עבודה (לי כבר יש) ואיתם למעשה אני במצא כל היום. זה מעבין. הם מקללים את היהודים שיושבים במשרדים ולמעשה מבצלים אותם, והיהודים מקללים את הכושים והפורטוריקנים מהצד השני. אתמול כושי אחד סיפר לי במעלית המטען שהוא מתכוון להרוג את היהודי המזוהם שהתנהג אליו כמו כלב. אני באמת לא מתפלא שיש פה כל כך הרבה אלימות. אנשים פה כל כך אגרסיביים זה ממש נורא. חשבתי פעם שהישראלים קשים??!!

ברגע שיתחיל להיות חם נמשיך לטייל פה בארה"ב אנחנו מקויים לחזור הביתה בקיץ, בסביבת ספטמבר.

יש המשך...

הייתי מעוניין לקבל את הדו"חות השבתיים של המשק. כמו כן הייתי מודה לאריק אם היה כותב עוד כתבות בהדורות כמו זו על המשחק כדורגל.

שלכם נידירות רבה

עמי וסואלן

האם השנה תהיה שנה שהרונה?

כמות הגשמים עד סוף נובמבר בעשור האחרון

שנה ערבה	סה"כ בשנה	ימי גשם בנובמבר	סה"כ מ"מ בנובמבר	סה"כ עד סוף נובמבר	מ"מ מעוקב ביממה בנובמבר
72/73	?	10	42.4	43.3	16.8
71/72	441.8	11	32.2	32.3	18.0
70/71	599.7	10	29.1	40.6	8.1
69/70	508.5	6	46.1	79.1	33.5
68/69	930.2	15	93.4	113.4	24.9
67/68	570.5	12	96.6	122.9	53.0
66/67	634.4	7	29.4	67.3	26.0
65/66	367.8	7	6.2	27.7	3.2
63/65	642.7	10	222.2	222.2	90.0
63/64	495.7	7	50.3	79.0	24.4
62/63	508.9	4	0.2	0.3	0.2

ברשם ע"י פרנק

בית החינוך המשותף

אותם חמישים חברים שהתאספו בערב יום ב' השבוע בחדר האוכל שמעו מפי מנהל בית החינוך, עוזר לביא ומנהל חטיבת הביניים, בחום ברבדים, קצת על המתרחש בבית הספר המשותף. קצת על תוכניות לעתיד ותשובות למעט השאלות שהכריזו השלושים רצו לשאול. מבין השאלות שבשאלו היו למשל "מה עושה בית החינוך בשטח התודעה היהודית?", "מה מבדיל את בית הספר הקיבוצי מכל יתר בתי הספר?" "מי מחליט איזה תלמידים יגשו לבחינות הבגרות?". היו תשובות שבודאי לא תמיד סיפקו את השואלים אך הקהל האדיב לא לחץ על האורחים. לי בראה שבמקום לספק אותם, גרמה התאפקות זו ללא מעט תסכול לשני מנהלי בית החינוך שרגילים יותר לנוסח "אם דבר מה חשוב לך תצחק חמס עד שתקבל תשובה מספקת".

יש דברים שצריכים להביא לתשומת לבו של כל החינוך בקיבוץ זה. והצרה המעיקה עלי היא שאין פורום מתאים. הרי מי יבוא לאסיפה לשמוע הסבר על התמורות שחלות באותו מוסד חינוכי שבו אנו שותפים קצת מעל לשלש שנים?

כיום לומדים ב"עמק החולה" כ-560 תלמידים בכיתות ז'-יב'. כרבע ממספר זה הם בני המושבים והמושבות באזורנו וכשלושים תלמידים הם תלמידי הכתה האמריקאית. בעוד כחמש שנים ימנה בית הספר המשותף למעלה מ-800 תלמיד וצוות המורים - כיום מעל 70 במספר - יגיע למאה מורים! הסכום הכולל הנחוץ לחינוך ילד קיבוץ במשך שנה ב"עמק החולה" הוא 3900 ל"י, ואין שום סימן שסכום זה יקטן אם מספר התלמידים יגדל. חלק גדול מהוצאות אלו הולך להסעות תלמידים ומורים הלוך וחזור לבית ספר אבל אין זה אומר שבוסעים בזהירות. למעלה מעשרה תלמידים עומדים כל הדרך יומיים בשבוע וביום אחד אחר בוסעים כשמעל עשרים בעמידה! יש דברים טובים ב"עמק החולה" והסימן המעודד ביותר הוא פעילות תלמידים בשכבה הבוגרת בפרט. פעילות זאת הביאה לעלון שיצא לאור בימים האחרונים, למסיבות חנוכה, למשפט על מהות החינוך ולהוצרות מועצת תלמידים שמתיחסת בכבוד לבעיות ולתפקידים שישנם למכביר בשטח החברתי.

לגבי ידי מרגיזה ומדהימה השאטנות שאופפת את חברי משק זה בכל הקשור לחינוך. רוצים חינוך טוב אולם לא יודעים מה זה. רוצים לצייד את ילדיהם בתעודת בגרות אם כי לא יודעים אם זה טוב או רע. שולחים את בניהם ללמוד בשנים החיוביות לעיצוב הדמות ואינם יודעים באם בית החינוך מקצה אורה קשובצית, תודעה יהודית או אותה שבאה לממסד ששיא מבת חלקם של תלמידים וסטודנטים ברוב ארצות העולם המערבי.

חגיגת 25 שנה

יעל ב. צודקת בהערותיה בקשר למאורע שעלול לחלוף לפני שמצאנו אחראי או אפילו תכננו ארוחה חגיגית אחת. חג זה, שנה זאת הט פרק בהסטוריה של מדינה זאת ושל ישוב זה. חבר אחד במזכירות האחרונה אמר "אבי רוצה שבני הקטן יזכור שהיה חצי יובל ליסוד כפר הבשאי ושמחצו כראוי. כבר חלפה חצי שנה מאז חודש יולי האחרון ויש דברים השייכים לקוסמטיקה של בוי ובקיון שהוזנחו. איש לא מרגיש, ובודאי גם לא ילדיו, ששנת תשל"ג מיוחדת במינה ועד שגלגלי הביוקרטיה יסתובבו ותורכב ועדה ויוחלט איזה סכום הוא באות אך לא מבשר למוסדות שאנו חיים במותרות, יחלוף התאריך ההיסטורי 2.7.73. ורק ההיסטוריון ורשם התושבים רבי יצחק עדר יקומץ חסידיו יבכו את הפסד ההזדמנות.

יש המשך...

דאגותיו הירמיומיות של אדם פשוט

- למעלה משמונים אומות הצביעו בעד ההצעה האפרו-אסיאתי בעצרת האו"ם רק שבע, ביניהם מדינת ישראל, התנגדו.
- איכפת לך מה שחושבים הגויים?
- האם באמת אנחנו כך? איזו תדמית תצטייר בעיני הנזער היהודי השמאלני בתפוצות?
- אין בעיות בבית שאתה דואג לנזער בחו"ל?
- העתונים באנגליה אומרים שאזרחי ישראל בדהמים מחשיפת רשת חבלה שבה לקחו חלק ארבעה ישראלים יהודים.
- זה לא מדאיג אותי כמו אותה פסקנות בה. עתונות הארץ גוזרת דינם של נעצרים. ואיזו צהלה - בן קיבוץ. בקריאות "הידד", המלך ערום", "לא ליל רגלי חמר" מקבלים את העובדה.
- זה לא היה צפוי? אם כל אחד מסתגף ועוסק בהשמצות והטחות הדירות: "אימפריאליסט! מקסימליסט! נץ! מתבכר לגורל מליוני פליטים! שלא יקומו כמה קבאים צעירים בוסה "דני האדום" ויצעקו תחי האלימות הסוציאליסטית הצודקת". הם עושים זאת בצפון אירלנד ובאנגליה ובגרמניה...
- אבל אצלנו כל הנזער מזדהה עם מפעל האבות לא כן?
- מספרים לי שבני קיבוץ כבר לא מתבדלים ליחידות מיוחדות... הסרחון של "מלכת האמבטיה" עודנו נודף מבימות הארץ.
- אבל העיקר, איך הבריאות?
- לעזעזאל עם הבריאות למי יש זמן לשטריות כמו בריאות?

עצות מומחה לכדורגל

אחרי משחק הגביע נגד כרמיאל עלה בדעתי לספר לאוהדי כדורגל מהי תורת "רבעיטת 11 מטר" המדעית. יש שני כללים חשובים שאין לשכחם אף לרגע קט! 1. אל תבעט את רבעיטת ה-11 בעצמך! 2. מצא קרובן אחר שמחפש את בתיב התהילה ותן לו לבעוט! אז, אם (א) הוא מחטיא ויילת קיבה בשמעת בכל עמק טובא תוכל לומר בצביעות "לו נתנו לי לבעוט... " (ב) הוא מבקיע, תוכל לומר בקול שקט הנשמע עד ראש פיבה "בו, טוף טוף שמע לעצתי..."

אבל, מאז חלפו שבועיים ימים ונזכחתי לדעת שיש עוד תפקיד בכדורגל שאין לשאת אפילו אם ועדת המיזונים משדלת אותך! - זהו תפקיד של שופט במשחק הנקרא "ידידותי"! אתה גאה שאתה מחזיק מעמד 90 דקות? צועקים הפנסיונרים ששחקן כדורגל עם טרומפלדור ז"ל "איפה העינים דביל שכמוך?" אתה הגון ופוסק בעיטת ערובשין לטובתם? צועקים ותיקי 4 מלחמות עולם "אנגליזי הגון - אתה צריך לפצות אותם על השבוננו?" אתה מתעלם ממצב בודל כי הכדור בלאו-הכי בידי שוערנו? צועקים לך "בוגד, עוור בן...!" הגעתי למסקנה שאין צורך בשופטים כלל וכלל כי בעלי העינים הרבטגניות בקהל אוהדנו רואים כל פגם אצלם. מעתה אתפוס את מקומי מבין אלה שמעודדים את גבורי הפועל כפר-הצביא ואגב אם כמעט נבצחנו את כרמיאל (מה זה הפסד של 0-3?) אזי יש לי חלק נכבד בזה כי מי הצליח להוציא את שחקניהם ואוהדיהם משינוי-משקלם אם לא אני? וכל זה ללא אף קללה!

אריק

מסיבות טכניות שאינן בשליטתנו מופיע מאמר זה באיחור של שבוע.
עם הכותב והקוראים הסליחה.

המערכת

ידוע לי שבאחת האסיפות הקרובות בדון בקבלת בן-שמש כמועמד. מאחר וקשה לי להתבטא בפומבי, החלטתי להעלות את דעתי בכתב. הבעיה הכספית שלנו עכשיו מחריפה את הצורך להסביר איזה מין בן-אדם נמצא פה לפנינו.

ברור שאין לנו האגשים שיש להם הידע לביהול עסק גדול בשנת 1972. גישתנו האנגלית המבולבלת במקצת, פשוט אינה מתאימה.

בן שמש הוא אדם שביהל עסק גדול והולך, פי כמה בגודלו ממשק כפר-הבטיא + מפעל הברזים ביחד, והוא ביהל אותו בהצלחה מרובה. אחד הדברים הראשונים שהוא עשה כשהגיע אלינו הוא לבדוק את החשבונות* הוא דאג לחסכון כל אגורה. הוא שהתריע בגד אי-יעילות. דוממי שאנו זקוקים בדיוק לאדם כזה, דווקא בימים אלה. חבל שועדת המשק אינה בעזרתנו.

מבלי לשים לב למעמד "המומחה", הוא היה מוכן לעסוק בכל עבודה שהמשק דרש ממנו. לילה לילה הוא לקח חלק במשלוחים. צריך רק לשאול את סדרן העבודה כמה חברים מוכנים לעשות כמוהו.

ברצוני להסביר את המצב שבו נמצא הלול כעת. לפני זמן קצר בזמנו של חיימק^ה, היה לנו לול של 20.000 עופות במחזור אחד ואז התקשנו למכור אותם. כעת יש לנו 75.000 עופות בכל מחזור, וכולם רוצים אותם! הסיבה היא לא שחיימק^ה לא עבד קשה. הוא בטח היה אחד מאלה שעובדים קשה במשק, אבל לא היה לו הידע לגדל עופות טובים. גרשון ובו, ביניהם כמה תוארים אקדמאיים, ובסיון של שנים רבות בענף הלול.

עכשיו יש לנו ענף מוצלח מאד. הבעיה היא שהענף כולו מבוסס על אדם אחד בלבד. שאול עובד עכשיו במפעל הברזים, דוד ייצא בקרוב ללמוד וידיעותי מועטות בהחלט. אסור לנו לחשוף את עצמנו בצורה כזו. במצבו הכספי המעורער, עלינו להאחז בעזרתו של מומחה מעודכן שביהל לול גדול יותר מכל תעשיית הלולים בארץ, וסיודע מהו ביהול עסק גדול ומשוכלל.

מבקודת הראות האנוכית של חבר הרוצה לראות את כפר הבטיא מצליח עלינו להחזיק בו אצלנו.

מרקי

*של לולינו ולראות כמה אנחנו מוציאים על גידול כל תרנגולת.

החדר הכחול - חדר הכושל

ברוב עם פתחנו לפני שבוע את החדר הכחול, ומעל 100 חברים ו-150 ילדים התפעלו מהאטרקציה החדשה. רבים אף התענינו לגבי השמוש בחדר. "האם זה יהיה תמיד פתוח?!" "מתי בוכל לבוא לכאן?!"... ועוד הרבה שאלות דומות. ובכן בהעדר תקנון או ועדה מטפלת, ברצוני להביא כאן מספר חוקים לידיעת הציבור, אשר אם נשמור עליהם, נזכה לחדר שמושי ומהנה לאורך ימים. ואם לא, אז הוא ייחפך במהרה למטרד ללא שמוש אשר רק יצרום את העיניים;

אם כן החוקים הם פשוטים:-

- (1) החדר יהיה בעול כשלא בשמוש.
 - (2) מפתחות ימצאו אצל אדי, צביקה ושרי.
 - (3) אין כניסה (בלתי חוקית) ללא אישור אחד משלש החברים הב"ל. (עונש "הרחקה" יוטל על המפרים חוק זה!)
 - (4) אין להוציא ציוד כלשהו מהחדר.
 - (5) לאחר שמוש בחדר, יש להחזיר את כל הציוד למקומו.
- מאחר והחדר מיועד לכל האוכלוסיה, אנחנו מצטים להקים לוח זמנים שבועי לחוגים השונים כדי לאפשר לכלם הזדמנות לעבוד. כבר ידועים לי החוגים הבאים:

- (1) שחייבים (אדי)
- (2) ילדי דרור, טבוצית והירדן (אדי)
- (3) בנות הירדן (יפה)
- (4) כדורגלנים (צביקה)
- (5) חברות (שרי)

לאלה יתוספו חוג לחברים, לחרמון ואולי אף ליותר צעירים. לכן אבקש מכל המעוניינים להתקשר אתי כדי לתאם לוח זמנים שישרת את כולם, בהקדם.

זכרו - החדר הוא של כלנו - אנא נשמור על שלמותו להנאתנו.

אדי

מכתב זה בתקבל במערכת עוד לפני המפגשים של סוף השבוע שעבר. ואם יש תגובות לבאמר בו, בפרסם, כמובן, גם אותן.

אנאליסה של הלך רוח או "אתה אבי והוא ופרנקשטיין
עוזבים את הקיבוץ"

החלטתי לכתוב לאחר שבוע של חופשה במשק ולאחר שיחות עם משפחתי, חברי מהכיתה, חברים בעבודה וקריאה בדו"חות המשק. הלך הרוח כרגע במשק הוא כלאחר ייאוש: הנה באו לפני שנה כל המבינים דבר ותכבדו תכנית כלכלית שתוציא את המשק מהבוץ והשנה המשק הפסיד כספים באזור המליון.

הלך-רוח מס' 1

החבר הפשוט שומע שיום אחד בדק מרכז המשק את המצב הכספי שלנו ומצא שהמשק הפסיד השנה כך וכך מאות אלפי לירות. חסבר חושב, ובצדק, שלא יכול להיות שאנשים שמבינים בדבר לא ראו שהמשק הולך לקראת המצב הקיים ולא בקטן באמצעים הדרושים. הסיפור על מרכז המשק הוא סיפור יפה אבל הוא בסה"כ רק סיפור. כל זה מוליך להלך מחשבה מס' 2 ו-3.

הלך-רוח מס' 2

החבר חשב על המצב אולי כמה דקות אולי יותר והגיע למסקנה שהאנשים הנוגעים בדבר "למעלה" לא בסדר. (העיקרון הפיטרי טוען שהמסד מורכב מאנשים שהגיעו לדרגת א' - היעילות שלהם). הלך רוח זה הוא מסוכן ביותר. כולנו יודעים שמבהיג ("בוס") רגיש ללחצים בדיוק כמו כל אדם אחר. לצורך המקרה נקח דוגמא מהצבא: אם החייל הפשוט צובר בלחץ, האדם היחידי שנפגע זה החייל עצמו. אבל כאשר מפקד המחלקה צובר בלחץ, בשורה המחלקה כולה.

איך זה בא לידי ביטוי במשק? אם יום אחד יתחילו מבהיגי המשק להטבר כתוצאה מהלחץ שהמצב הכלכלי יצר, ציכל להתחיל לטפס על הקירות. ההסתמכות של חברים על המטפט שתמיד בא אצלנו בסוף כל שיחה על המצב הכלכלי: "המצב הכלכלי של כפר הנשיא לא מזחיר, אבל המצב החברתי טוב מאד" לא יחזיק לאורך זמן אם המבהיגות של הקיבוץ תהיה מעורערת. בסה"כ חברה חזקה בבויה על מבהיגים חזקים. (ראה הלך רוח מס' 6)

הלך-רוח מס' 3

החבר הפשוט חשב על המצב אולי כמה דקות יותר ובזכר ב-25 שנות עבודה מפרכת בכיבוש השממה ובתקף בדכאון עמוק. לפני 15-10 שנים עוד היה חושב על אפשרות להזיז את המשק למקום אחר, שמבחינה כלכלית היה מבטיח יותר. כיום כשהוא ורוב חברי המשק עברו את גיל ה-50, להתחיל להאבק בהחלטות האיהוד, במוסדות או בעיקר בעבודה עצמה זה למעלה מכחו. לאחר זמן החבר מתארשש ומתחיל לתכנן תוכניות שמובילות להלך-רוח מס' 4 ו-5.

הלך-רוח מס' 4

יושבים בחדר האוכל. החבר דופק לפתע בידו על השלחן וצועק "קצוצים!" זהו הפתרון. (הרי כל אידיוט יודע שכשמפסידים צריך לקצץ) אחרי מחשבה בזכר שזה הפתרון שכבר 25 שנה צוהגים בו, למשל תקציב שיניים, הקיצוץ גורם לו ולאשתו ולשכניהם בדודי לילה. בסופו של דבר נתקף החבר בדכאון וסופו של דבר שהוא חוזר להלך-רוח מס' 3 וחוזר חלילה. מצב זה עלול להימשך ימים מספר.

יש המשך...

הלך-רוח מס' 5 -

יושבים בחדר האוכל. החבר אומר באנחה לחבר שלידו: "כשהבנים יחזרו מהצבא הם יעמידו את המשק על הרגליים". אמנם עד עכשיו במשך שש שנים שבנים חזרו מהצבא רק בן אחד מבהל ענף במשק. אבל הבנים שישתחררו - הם ישנו את המצב. הלך-רוח זה אומר - אנחנו עשינו את שלנו - אולי לא בצורה הכי טובה אבל החוב שאתם (בני המשק) חייבים לנו הוא עצום ועל-ידי שתחזירו אותו תתקנו את השגיאות שאנחנו עשינו. תפיסה טובה מהלך-רוח זה אומרת "למה בבינו לא מעריכים את מה שעשינו בשבילם?" ולעומתם טוענים בני המשק "רוצים עוד, רוצים יותר, למה לא מקבלים מספיק...". החבר אינו חושב שבעוד שבתיים עלולים למשל כל הבנים שישתחררו מצה"ל להחליט שחוף-לארץ קודמת לעתיד המשק.

הלך-רוח מס' 6 -

אופייני לבעלי תפקידים ולמנהיגים במשק כפר-הנשיא. קם חבר באסיפה ואומר: "אני עבדתי כך וכך שנים בתור מזכיר, כך וכך שנים בתור מרכז משק וכו'", תנו לי עכשיו לצלול בענף השקט שלי להעביר צנורות השקאה, בגמר לי מניהול העניינים". ואז הוא מוסיף הערה שקשה לעמוד בפניה "תנו גם לחברים אחרים צ'אנס לנהל את העניינים במשק". וכך זה עם כל דבר. הבריחה של ה"מסוגלים" מכל תפקיד ואחריות היא דבר אופייני למשק זה. בסופו של דבר מנהלים ה"לא מסוגלים" את העניינים והעיקרון הפיטרי חוגג.

סיכום

הייתי יכול להמשיך ולפרט. בסה"כ זו ראייה שלי של הלך-הרוח במשק. איני מציע פתרונות ואיני מחדש הרבה. זהו המצב, כך היה, כך הווה, וכך יהיה לפחות בעתיד הלא כל-כך קרוב.

דוד (שלופה) א.

צה"ל 8.12.72

לאילנה ולמאיר
לדני ומוכאל
לסבתא
ולכל המשפחה הענפה בבית
שאו ברכה
ביום שמחתכם/שמחתנו
בבואת של
<u>אילנה ומאיר</u>
בברית הנשואים

---"מצטבר כיום מידע רב מהנעשה בתחומי מוסדות ההשכלה הגבוהה בארץ. אחד הנושאים החדשים והמעניינים הוא ההסכמים החדשים בין רשות ההשכלה בברית ובין מוסדות ההשכלה הגבוהה בענין מכינות קדם אקדמיות לחברי קבוצים חסרי תעודת בגרות.

המידע החשוב הב"ל לא מגיע לחברים אשר הנושא בוגע להם ישירות. אי לכך הנבו מפרסמים כאן אינפורמציה זאת לתשומת לב כל המעוניינים.

"רשות ההשכלה וחקר ברית התבועה הקבוצית מודיעה על הסכם מוסדות ההשכלה הגבוהה על פתיחת מכינות קדם-אקדמיות לקראת שנת הלימודים תשל"ד.

"לחברי קבוצים בוגרי י"ב כיתות (ללא תעודת בגרות)

(1) האוניברסיטה העברית בירושלים
(לכל הפקולטות)

4 בפברואר 1973	פתיחת המכינה:
15 בדצמבר 1972	: ההרשמה
4 חודשים (פרט לרפואה,	: משך המכינה
רפואת שיניים ורוקחות)	

(2) האוניברסיטה בחיפה
(לכל הפקולטות)

ראשית פברואר 1973	פתיחת המכינה:
עד 15 בינואר 1973	: ההרשמה
4 חודשים	: משך המכינה

(3) האוניברסיטה בתל-אביב
(למדעי רוח, חברה וטבע)

מרץ 1973	פתיחת המכינה:
עד 15 בינואר 1973	: ההרשמה
4 חודשים	: משך המכינה

(4) הטכניון בחיפה

ראשית מרץ 1973	פתיחת המכינה:
עד 15 בדצמבר 1972	: ההרשמה
4 חודשים	: משך המכינה

(5) המכון האוניברסיטאי בגב

כל המעוניינים יעברו את המכינה באוניברסיטה העברית בירושלים.

(6) הפקולטה לחקלאות, למינהל וכלכלה ברחובות

המכינה לתשל"ד כבר החלה במסגרת האוניברסיטה העברית בירושלים.

(7) בית הספר לאמנות "בצלאל"

המעוניינים ישתתפו במכינה של האוניברסיטה העברית בירושלים.

נוכחים: טומי, יעל ש, ריבי, שמואל, מאיר, ברור כ, רימובד, ראובן

- - - - -

1. תקציבי חברה (בהשתתפות לו סגל וסלמה)

- א. ספריה - לו הסביר את הרקע להצעתו להעלות תקציב הספריה ב-2.50 ל"י. הוא מציע שהמקור לתוספת הזאת יהיה הקטבת תקציב הספורט באותו סכום. המזכירות החליטה להעביר את ההצעה לאסיפה.
 - ב. ריהוט - נתקבלה הצעה ש-60 הלירות המוקצבות לריהוט תשארנה בידי החבר, במקום לחלקן בין ו. הריהוט והחבר כפי שנעשה בשנים קודמות. החלט לדון בשאלה במזכירות תוך 3 שבועות, במגמה לברר בינתיים את מצב ההשקעות הצרכניות, ולקבל מור. הריהוט תמונה כללית.
 - ג. הנעלה - המזכירות ממליצה להוריד 5 ל"י מתקציב נעלים כדי לאפשר לחברות קבלת בעלי עבודה פעם בשנתיים.
- ההצעות להוצאות החברה תשל"ג תובאנה לדיון לאסיפה בקרוב.

2. קליטה (בהשתתפות אילזה)

בקשתו של בן-שמס להתקבל כמועמד.

- בן נמצא במשק כבר 9 חודשים ומבקש להתקבל כמועמד. לפני חודשיים, בישיבה מצומצמת, הוסבר לו מה הן הגישות הטובות בחברה, לגבי בקשתו. לאחר שהות נוספת חוזר בן ומבקש שהחברה תתייחס לבקשתו. לאחר דיון, החליטה המזכירות להעביר את העניין לאסיפה.

3. רופא שיניים

- האיחוד, בשיתוף עם שולחן עליה, מארגן בואט של מספר רופאי שיניים ומספחותיהם ארצה בקייץ. הם יעבדו במטקים לתקופה של חודש ומעלה. הכוונה היא לקרב אותם להתישבות העובדת, ולאפשר קשירת קשרים לקראת עלייתם בעתיד.
- אין ביכולתנו להבטיח שיכון הקייץ, לכן אין המזכירות רואה אפשרות להשתתף במבצע זה.

4. חופש

- ברבי וראי דיויס מבקשים לקבל חופשה של שנתיים. המזכירות ממליצה להענות בחיוב לבקשתם.

* * * * *